

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 3 gld., za pol leta 1 gld. 60 kr., za četrt leta 80 kr. — Naročnina se pošilja upravištvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice, št. 5. — Določniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr.

Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za ostanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat 8 kr. dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Vabilo k naročbi.

S 1. dnem meseca oktobra začne „Sl. Gosp.“ četrto ali zadnje četrtletje. Komur je tofaj s tem dnevom potekla naročnina, prosimo ga, da obnovi v pravem času svojo naročbo. Do konca t. l. stane še „Sl. Gosp.“ 80 kr.

Naročnina pošlje se najlaglje s pošto, nakaznico upravištvu „Slov. Gosp.“ v tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Upravištvo.

Vzprejetišča revnih popotnikov.

Ne vemo, če pridemo dnes našim bralcem prav ali vse eno jim naznanimo, da dobimo k malu novo postavo in to iz rok dež. zbora. Pri njej hodi za to, da se odpravi — potepuštvu in če jo sodimo samo iz namena, tedaj bode naša sodba čez njo le ta, da je nova postava hvale vredna in da je dež. zbor moder, ker nam jo pripravi.

Zal, da mi ne moremo in nismo nič kaj veseli te nove postave. Namen ji je gotovo blag. toda ali ga kedaj doseže nova postava, tega si ne upamo reči, čisto gotovo pa bode novo breme na ramena plačevalcev davka. Vsled nove postave bode treba ob večjih cestah vzprejetišča, t. j. tacihi hiš, v katerih dobode revni popotnik hrane in ležišče za kako delo, ki ga opravi ali že na cesti sami ali pa pri kakem kmetovalci, rokodelci itd. Tacih hiš napravi se toliko, da bode od ene do druge največ 15 km. ali 3¹/₂ ure hoda.

V njih dobode vsak revni popotnik, ki nima dela pa si ga išče, hrane, kolikor mu je dohaja in če je treba, tudi prenočišče, vendar pa ne sme ostati čez 18 ur pri taki hiši. Za to pa mora opraviti kako delo, katero se mu pri kom naroči, ne dobi pa za to on plačila, ampak hiša, ki ga vzprejme. Nasproti pa ne dobi nihče nikjer drugje darú in se prepové vsaka beračija.

Enako postavo imajo že v Nižji Avstriji in pravi se, da jim dobro služi. Iz ene strani bode brž ondi beračenja k malu konec, iz druge pa stroški niso še preveliki za take hiše. Kdor plača, recimo 10 gld. davka, priloži še 6 kr. za vzprejetišča in s tem se odkriža beračev po polnem, za le-te pa bi mu bilo sicer veliko več treba. Ako računi človek vse take darove celo leto vkup, znese mu to veliko, veliko več, kakor pa priloži poslej za vzprejetišča.

To je sicer vse prav, ako je resnica in sreča za deželo, ako ji to že pomore, da iztrebi potepuštvu, toda malo je verjetno, da prisije s tako postavo ona sreča naši štajarski deželi. Pri nas so razmere za veliko drugačnje in zato si ne ometamo veliko iz teh vzprejetišč. Eno je to, ker so pri nas vesi raztresene in po gosto ne leže ob večjih cestah, kje se torej naj postavi kako vzprejetišče?

Kjer koli se postavi, potepuhu ne bode težko najti izgovora, da se ga izogne in nadleguje ljudi po drugih selih in vasch. Žendarja pa ne bode vselej k redu, da vžene nadležneža. Tako pa bode ljudem plačevati za vzprejetišča in pa trpeti nadlegovalce in teh bode še brž več poslej, kakor jih je doslej. Sedaj se pa tolaži lahko vsak, da dobi hrane in ležišče vsaj v vzprejetišču, če mu drugje izpodrkuje.

Drugo pa je potlej to, da se nam poprek nič kaj ne dopade skrb za uboge, dokler se naslanja samo na paragrafe postave. Ona je preveč mrtva odpravlja sicer najhujše zlo a nikakor ga ne odpravi. Malo drugače je z njo, kakor pri vodi, ki udara v rodovitno zemljo. Če ji na eni strani zadela človek pot, da ne more dalje, udere pa mu na drugi strani v zemljišče in stori še na tej more biti večjo škodo, kakor bi je bilo na prvi.

Mi torej vsekako gledamo z necim neupanjem na novo postavo in na njena vzprejetišča. Ko bi bili zadajo soboto, ko je bila le-ta postava v razpravi, v našem dež. zboru, nič bi ne bili dali glasú za-njo — prav, kakor ga

niso dali naši slov. poslanci. G. dr. Radaj je stavil predlog, naj se načrt te nove postave odloži nazaj v roke dež. odbora, češ, da še ni gotovo, če kaže enaka postava za naše razmere. Žal, da mu ni obveljalo.

Letno poročilo dijaške kuhinje v Ptuiju v samostanu čast. gg. oo. minoritov

za preteklo šolsko leto 1887/88.

V teku šolskega leta 1887/88 so nastopni p. n. častiti dobrotniki, oziroma zavodi milodare doposlali blagovolili. Imena blagih dariteljev so razvrščena po abecednem redu in so ti-le p. n. gg.:

Antolič Janez, žup. na Ptujski gori fl. 2. Belšak Anton, žup. pri sv. Petru pri Radgoni fl. 2. Bezjak Franc, učit. pri sv. Križu pri Slatini fl. 7.20. Borovnjak Jožef, žup. v Cankovi na Ogorskem fl. 2. Brauner Ludvik, vodja finančne straže v Šmarji fl. 1. Cilenšek Martin, prof. v Ptuiju fl. 12. Črnko Marko, vikar v Ptuiju fl. 3.15. Čuček Josip dr., odvetnik v Ptuiju fl. 30. Čuček L. dr., zdravnik v Orebiču v Dalmaciji fl. 5. Čuš Janez, benef. v Wettmannstättenu fl. 5. dekaništvo Gornjegradsko fl. 3. „družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani“ 50 fl. Far-kaš Alojzija v Ljutomeru 50 kr., Grabar Miha, umir. žup. pri sv. Vrbanu v sl. gor. fl. 5. Gre-gorec Lavoslav dr., kanonik in drž. poslanec fl. 5. Gross Franc dr., c. kr. dež. sod. prist. v Ljubljani fl. 1.25. Hirti Franc, žup. v Slivnici fl. 10.50. Hrg Lovro, kanonik v Mariboru fl. 5. Hrzič Jožef, žup. v Spodnji Polskavi fl. 5. Jarič Valentin, žup. pri sv. Florijanu fl. 1. Jurtela Franc dr., odvetnik v Ptuiju fl. 30. Jurea And., veletržec v Ptuiju fl. 10. Kapus Herman, kapl. v Žitalah fl. 1. Karba Jožef, pos. v Krapji pri Ljutomeru nabral fl. 3.50. Keček Hrabroslov, kaplan pri sv. Križu na m. p. fl. 1. Klobučar Anton, c. kr. sod. prist. v Ptuiju fl. 22.50. Ko-lednik Jakob, žup. v Hajdinu fl. 6. Korošec Franc, kapl. v Planini fl. 5. Kosér Franc, ve-lepos. pri sv. Lovrenci v sl. gor. fl. 1. Košar Jakob, žup. na gornji Polskavi fl. 5. Kranjc Jožef, nadučit. pri sv. Trojici v sl. gor. fl. 5. Kukovec Jožef, žup. pri sv. Andražu v sl. g. fl. 5. Kuncce Janez, žup. pri sv. Juriji na Ščav-nici fl. 2. Kunstek Luka, prof. na Ptujem fl. 20. Kupljen Anton, c. kr. notar v Črnomlju fl. 6. „Ljubenski Slovenci“ fl. 30. Lilek Emil, c. kr. prof. v Sarajevu fl. 10. Majcen Ferdinand, vero-učitelj v Ptuiju fl. 10.50. Merkuš Anton, žup. v Žitalah fl. 1. Meško Jakob, žup. pri sv. Lov-renci v sl. gor. fl. 20. Mikl Tomaž, trg. in ve-lepos. pri sv. Marjeti fl. 2. Modrinjak Matija, inf. proš. v Ptuiju fl. 15. neimenovan v Ljuto-meru 25 kr., neimenovan fl. 4. neimenovan fl. 1. neimenovan fl. 1. neimenovan fl. 1. Osenjak Martin, kapl. v Ljutomeru fl. 1. Ploj Jakob dr.,

odvetnik v Ptuiju fl. 46.50. „Posojilnica Ljuto-merska“ fl. 30. „Posojilnica Makolska“ fl. 20. „Posojilnica Ptujška“ fl. 25. Prus Stanislav, minorit v Ptuiju fl. 4. Purgaj Oroslov, kapl. pri sv. Martinu pri Slovenjgradci fl. 2. R. F., umir. duh. pri sv. Lovrenci v sl. gor. fl. 2. Raisp Ferd., umir. oskrbnik grof Herberštajnske fl. 10. Rodošek Anton žup. pri sv. Martinu fl. 5. Ro-mih Tomaž, mešč. učit. v Krškem 60 kr., Ro-škar Franc, umrli kapl. Završki fl. 2. Sattler Jožef, prov. pri sv. Križi nad Mariborom fl. 4. Sever Jožef, pok. žup. v Zavodjem fl. 5. Simo-nič Janez, žup. pri sv. Janži na dr. p. fl. 1. Sinko Jožef, kaplan pri sv. Jakobu v sl. gor. fl. 3. Skuhala Ivan, dekan Ljutomerski fl. 3. Slekovec Matevž, žup. Markovski fl. 5. Spind-ler Anton, c. kr. kancelist v Ptuiju fl. 10. Sršen Ivan, trgovec v Ljutomeru fl. 1. Sterbak Jan., minor. na Dunaji fl. 5. Strah Juri, velepos. pri sv. Andraži v sl. gor. fl. 1. Šalomon Franc, mest. kapl. v Ptuiju fl. 3.15. Šlamberger Anton, c. kr. notar v Ljutomeru fl. 6. Smidinger K. dr., c. kr. notar v Kamniku fl. 5. Šoštarč Ferd., kapl. v Ljutomeru fl. 1. Šuta Rupert, dekan v Zavrči fl. 15. Tikvič Janez, kaplan v Wund-schuh-u fl. 2. Tombah Josip, dekan v Rogateci fl. 1. (Konec prih.)

Gospodarske stvari.

Rep pri svinjah.

Pri prasutih se izgodi rado, da jim snejo podgane repe. Rane zacelijo k malu in ni vi-deti, da jim je to na škodo. Vsled tega se od-reže sem ter tje rep še tudi pozneje svinji, ako je vzbolela in se ji hoče „puščati“. Kos ušesa in pa rep se odreže svinji in misli se, da je to dobro, ali da ji vsaj nič ne škoduje.

Ali je to resnica? Ne more se sicer reči, da je svinji rep neizogibna potreba, toda na-rava ji ga ne daje zastonj. Neko opravilo ima rep prav gotovo. Mi si sicer ne svojimo toliko znanja pri svinjski naravi, da pokažemo na drobno, čemu da je svinji rep, toliko pa smemo reči, da ga nima zastonj. Človeku je rep svinje nekako merilo za njeno zdravje. Kaj veselo jo gleda človek, če ima svinja rep zavihan, more biti še celo v dva kroga zasukan. In potlej v skledi tudi ni na robe svinjski rep.

Dokler nosi sviné rep zasukan, tedaj je to gotovo znamenje, da se čuti dobro in če tudi ne žre in se drži nekam klaverno, ni še ne-varnosti pri njem. Ako pa ima rep v dva kroga zasukan, tedaj pa se čuti sviné gotovo prav dobro.

Po takem pa ni prav, če se odreže svinji rep, naj bi že bilo karkoli vzrok za to. Ker svineta ne moreš vprašati, kako se kaj počuti,

